

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/113/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200857
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5014200857.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcov: v rade 1/ Q., nar. XY, bytom T.. XXX, v rade 2/ P., nar. XY, bytom V.. XXXX/X, . D., obaja právne zastúpení : JUDr. Dagmar Pikorovou, advokátkou so sídlom Pod sadom č. 69, Žilina, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát pôdohospodárstva, ul. Andreja Kmeťa č. 17, Žilina, za účasti pribratých účastníkov konania: 1/Mesto Žilina, so sídlom Mestského úradu Námestie obetí komunizmu 1, Žilina, 2/ Slovenský pozemkový fond, regionálny odbor Žilina, so sídlom Sad SNP 667/10, Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. ObU-ZA-OOP4-2014/18346/KUC zo dňa 18. júna 2014, konajúc o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/129/2014-39 zo dňa 25. marca 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/129/2014-39 zo dňa 25. marca 2015, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcov v 1/ a 2/ rade, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. OU-ZA-OOP4-2014/18346/KUC zo dňa 18.06.2014, ktorým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, pozemkového a lesného odboru č. OU-ZA-PLO 2014/00020-4/But zo dňa 23.01.2014.

Krajský súd v rozsudku uviedol, že správne orgány oboch stupňov vo veci rozhodli správne, keď nepovolili, resp. zamietli návrh na povolenie obnovy konania.

Podľa § 62 ods. 2 písm. b/ Správneho poriadku, o ktorý dôvod obnovy konania opierali žalobcovia v rade 1/ a 2/ svoj návrh na povolenie obnovy konania, že má byť pôvodné reštitučné konanie obnovené, ani podľa názoru súdu nebol tento dôvod obnovy konania splnený. Žalobcovia v rade 1/ a 2/

jednoznačne špecifikovali dôvod obnovy konania s poukazom na § 62 ods. 1 písm. b/ Správneho poriadku, t.j. malo ísť o dôvod obnovy konania v tom, že právoplatné rozhodnutie - č. 2008/00268-19 zo dňa 23.07.2010, ktorým správny orgán rozhodol tak, že po oprávnenej osobe - Q., ktorý zomrel v priebehu reštitučného konania dňa XY sa zákonným dedičom: Q., P. a K. priznalo za špecifikované pozemky právo na náhradu podľa § 6 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. v podiele každému 1/3, záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán - súd rozhodol inak. Poukazovali pritom na to, že podali návrh na prejednanie novoobjaveného majetku po zomrelom Q., ktorý bol podaný dňa 23.07.2013 na Okresný súd Žilina - spis vedený pod sp. zn. 37D/30/2013. O tomto ani do času rozhodovania žalovaného nebolo rozhodnuté. Uvádzali, že správny orgán, keď v reštitučnom rozhodnutí, rozdelil zákonný podiel na pozemku (právo na náhradu) po Q. prebehlo dedičské konanie pred OS Žilina 15D 34/2008, pričom predmetom tohto konania nebol uplatnený reštitučný nárok z uvedeného reštitučného konania.

Z obsahu administratívneho spisu nevyplývalo a teda nebolo preukázané, že by žalobcovia disponovali rozhodnutím - rozhodnutím súdu, resp. príslušnej notárky, ktorá by právoplatne rozhodla o tomto návrhu žalobcov, teda že by bolo vôbec právoplatne rozhodnuté o dodatočnom prejednaní dedičstva po Q. v konaní pod sp. zn. 37D/30/2013.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcov, že v danom prípade by stačilo len podanie takéhoto návrhu na dodatočné prejednanie tzv. reštitučného nároku po Q., a už z toho by mal byť vyvoditeľný dôvod na povolenie obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. b/ Správneho poriadku, práve z dôvodu ochrany právnej stability jednotlivých vzťahov, ktoré vzniknú na základe právoplatných rozhodnutí. Boli stanovené podmienky obnovy konania v § 62 ods. 1 a 2 a § 63 Správneho poriadku, podľa ktorých vyplýva, že jednoznačne je potrebné uviesť dôvod obnovy konania už v samotnom návrhu na obnovu konania a tento logicky už v čase podania návrhu - dôvod povolenia obnovy konania musí existovať. T.j. muselo by existovať rozhodnutie, v danom prípade súdu, resp. notárky o dodatočnom prejednaní reštitučného nároku po Q. ktoré by rozhodlo, prededilo tento reštitučný nárok inak (inak ako rozdelením v prospech dedičov po 1/3 podielu), samozrejme za splnenia ostatných podmienok uvedených v § 63 Správneho poriadku.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti krajský súd nezistil dôvody, ktoré by boli spôsobilé privodiť zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, žalobné dôvody žalobcov v rade 1/ a 2/ vyhodnotil ako nedôvodné a žalobu s poukazom na § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Žalobcovia v podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/129/2014-39 zo dňa 25.03.2015 zrušil a vec vrátil žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie.

Uviedli, že prvostupňový súd sa podľa ich názoru nevysporiadal s otázkou kto dedí uplatnený reštitučný nárok, ak oprávnená osoba po jeho uplatnení ešte pred vydaním rozhodnutia správnym orgánom zomrie.

Ich dôvod podania mimoriadneho opravného prostriedku - obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. b/ zákona 71/1967 Zb. od počiatku spočíva v tom, že správny orgán na prvom stupni sa nesprávne vysporiadal s otázkou kto je oprávnená osoba podľa zákona č. 503/2003 Z.z. a následne nesprávne rozhodol o veľkosti podielu potencionálneho dediča. Tvrdili, že mal konanie prerušiť do doby, kedy o dodatočnom dedičskom konaní nerozhodne súd.

Žalobcovia poukázali na to, že oprávnenou osobou bol Q., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V. XXXX/X, D., občan SR, ktorému bol majetok odňatý, ktorý splnil všetky podmienky v § 2 zákona č. 503/2003 Z.z. Zomrel dňa XY, t.j. skôr ako bolo vo veci konané a rozhodnuté. Reštitučný nárok bol uplatnený riadne a načas dňa 10.12.2004 na jeho podiel 1 vyvlastnenej PKN parcely nachádzajúcej sa v kat. území Žilina č. XY z pkn. vložky 2497.

Q. zomrel až 3 roky po uplynutí lehoty uvedenej v § 5 zákona a preto podľa ich právneho názoru jeho

uplatnený nárok je potrebné chápať ako novoobjavený majetok, keďže do doby kedy o tomto nároku rozhodol správny orgán, riadne dedičské konanie bolo právoplatne ukončené. Podľa § 175x zákona č. 99/1963 Zb. ods. 1 ak sa objaví po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo alebo po vydaní osvedčenia o dedičstve (§175zca) nejaký poručiteľov majetok, prípadne aj dlh, súd na návrh (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 a 2) vykoná o tomto majetku konanie o dedičstve. Ak sa objaví iba dlh poručiteľa, konanie o dedičstve sa nevykoná; ods. 2 v odôvodnených prípadoch, najmä na podnet súdu, notára, štátneho orgánu alebo orgánu územnej samosprávy, môže súd o majetku uvedenom v odseku 1 začať konanie aj bez návrhu.

Rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Žiline č. 2008/00268-19 bola reštitučná náhrada prerozdelená rovným dielom podľa dedičov uvedených na základe prvého dedičského rozhodnutia po Q. - nie na základe vôle dedičov, a preto podľa ich názoru, bolo rozhodnuté v rozpore so zákonom a nad rámec rozhodovacej právomoci správneho orgánu bez ohľadu na skutočnosť, či zástupca Q. po zlej interpretácii pracovníkom správneho orgánu odmietol reštitučný nárok prededieť.

Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Rozhodujúce podľa názoru žalobcov je to, že nárok Q. bol uplatnený a aj správnym orgánom posudzovaný podľa ustanovení zákona č. 503/2003 Z.z., ktorý neobsahuje ustanovenie identické s ustanovením § 21 zákona č. 229/1991 Zb., podľa ktorého bolo možné aj jednému z viacerých oprávnených osôb priznať vlastnícke právo po pôvodnom vlastníkovi v celosti. V prípade nároku posudzovaného podľa zákona č. 503/2003 Z.z., je možné priznať oprávnenej osobe len na ňu pripadajúci podiel. To znamená, že bol uplatnený nárok na 1-cu pozemku a mala byť vydaná aj 1-ca pozemku a nie túto polovicu deliť, lebo žalobcovia a ani ich matka si reštitučný nárok neuplatňovali, lebo neboli oprávnenými osobami.

Rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Žiline č. 2008/00268 po jedinej oprávnenej osobe Q. reštitučná náhrada bola prerozdelená rovným dielom na dedičov uvedených v dedičskom rozhodnutí po Q. - nie podľa skutočnej dohody dedičov (kedy v tom čase známemu poručiteľovho majetku sa stala vlastníčkou jeho manželka - K.) a teda pokiaľ sa chcel správny orgán vyhnúť dodatočnému dedičskému konaniu, mal rozhodnúť o reštitučnom nároku v celku 1 na manželku K..

Delenie na dedičov bolo nesprávne a podľa názoru žalobcov bolo rozhodnuté v rozpore so zákonom a nad rámec rozhodovacej právomoci správneho orgánu.

Žalobcovia nesúhlasili s názorom krajského súdu, že v čase podania návrhu na obnovu konania mali už disponovať rozhodnutím o dodatočnom prejednaní uplatneného reštitučného nároku po ich otcovi. Návrh mal podať správny orgán v čase, keď sa dozvedel, že Q. nebude podávať návrh na dodatočné konanie, nakoľko rozhodnutie správneho orgánu musí byť podložené oprávnenosťou osoby, ktorej priznáva nejaké právo. Správny orgán mal tak urobiť podľa § 175x ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. a preto považujú z ich strany návrh na obnovu konania za podaný v čas, čo do subjektívnej ako aj objektívnej lehoty.

S poukazom na vyššie uvedené preto dôvod podania návrhu na obnovu konania uvedený v § 62 ods. 1 písm. b/ zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní považujú za správny, nakoľko sú presvedčení, že rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej bolo rozhodnuté inak ako malo byť.

Žalovaný a zúčastnené osoby na konaní sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúma zákonnosť právoplatných správnych rozhodnutí a o to išlo aj v predmetnej veci, tzn., že súdne konanie nepredstavuje „predĺženie“, resp. „pokračovanie“ správneho konania. Aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR je v správnom súdnictve nevyhnutné prihliadať na špecifiká vyplývajúce z postavenia právomoci všeobecných súdov, ktoré nie sú pri preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy súdmi skutkovými, ale súdmi, do právomoci ktorých patrí predovšetkým preskúmanie právnych otázok týkajúcich sa postupu a rozhodnutia tohto orgánu (I. ÚS 217/2015).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu predloženého súdneho spisu a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Odvolací súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu zistil, že krajský súd sa náležite a v súlade so zákonom vypořiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcov pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu veci a tvrdeného protiprávneho konania zo strany žalovaného a prvostupňového správneho orgánu.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorého pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. (Pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júna 2007, sp. zn. 2Sž-o-KS/92/2006).

Najvyšší súd Slovenskej republiky má z administratívneho spisu za preukázané, že dňa 26.08.2013 bol

na Obvodný pozemkový úrad v Žiline, odbor prvostupňového rozhodnutia doručený návrh na obnovu konania vo vzťahu k rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu v Žiline, ul. Andreja Kmeťa 17, Žilina č. 2008/00268-19 zo dňa 23.07.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2010. Týmto rozhodnutím bolo dedičom po oprávnenej osobe Q. priznané podľa § 6 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. právo na náhradu za špecifikovaný pozemok uvedený v rozhodnutí a to v podieloch po 1/3 vo vzťahu ku Q., P. a K. ako zákonným dedičom po Q.. Návrh bol podaný zo strany Q., P. a K.. Tento návrh bol doplnený podaním zo dňa 22.11.2013 o dôvod povolenia obnovy konania a to § 62 ods. 1 písm. b/ zákona o správnom konaní - rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak. O dôvodoch obnovy konania sa účastníci mali dozvedieť dňa 27.06.2013, kedy Q. navštívil AK JUDr. Dagmar Pikorovej, kde zistil, že boli porušené podmienky procesného charakteru.

Predbežná otázka (predbežné posúdenie) v rámci tohto pôvodného konania mala spočívať v tom, že správny orgán po smrti oprávnenej osoby - Q. v reštitučnom konaní (teda pôvodnom) pokračoval so všetkými jeho dedičmi, vo vzťahu ku ktorým napokon aj vydal rozhodnutie.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu správne orgány oboch stupňov vo veci rozhodli správne, keď nepovolili, resp. zamietli návrh na povolenie obnovy konania.

Podľa § 62 ods. 2 písm. b/ Správneho poriadku, o ktorý dôvod obnovy konania opierali žalobcovia v rade 1/ a 2/ svoj návrh na povolenie obnovy konania, že má byť pôvodné reštitučné konanie obnovené, ani podľa názoru najvyššieho súdu, nebol tento dôvod obnovy konania splnený. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ jednoznačne špecifikovali dôvod obnovy konania s poukazom na § 62 ods. 1 písm. b/ Správneho poriadku, t.j. malo ísť o dôvod obnovy konania v tom, že právoplatné rozhodnutie - č. 2008/00268-19 zo dňa 23.07.2010, ktorým správny orgán rozhodol tak, že po oprávnenej osobe - Q., ktorý zomrel v priebehu reštitučného konania dňa XY sa zákonným dedičom: Q. P. a K. priznalo za špecifikované pozemky právo na náhradu podľa § 6 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. v podiele každému 1/3, záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán - súd rozhodol inak. Poukazovali pritom na to, že podali návrh na prejednanie novoobjaveného majetku po zomrelom Q., ktorý bol podaný dňa 23.07.2013 na Okresný súd Žilina - spis vedený pod sp. zn. 37D/30/2013. O tomto ani do času rozhodnutia žalovaného nebolo rozhodnuté. Uvádzali, že správny orgán, keď v reštitučnom rozhodnutí, rozdelil zákonný podiel na pozemku (právo na náhradu) po Q., rozhodoval nad rámec svojich právomocí. Nebolo sporné, že po Q. prebehlo dedičské konanie pred OS Žilina 15D34/2008, pričom predmetom tohto konania nebol uplatnený reštitučný nárok z uvedeného reštitučného konania.

Z obsahu administratívneho spisu nevyplývalo a teda nebolo preukázané, že by žalobcovia disponovali rozhodnutím - rozhodnutím súdu, resp. príslušnej notárky, ktorá by právoplatne rozhodla o tomto návrhu žalobcov, teda že by bolo vôbec právoplatne rozhodnuté o dodatočnom prejednaní dedičstva po Q. v konaní pod sp. zn. 37D/30/2013.

V danom prípade aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovia museli splniť podmienky obnovy konania s poukazom na ust. § 63 ods. 2 Správneho poriadku, t.j. tento dôvod obnovy konania mohli žalobcovia úspešne uplatniť iba v prípade exitujúceho rozhodnutia o dodatočnom prejednaní dedičstva a toto rozhodnutie by iným spôsobom rozhodlo, t.j. inak by prededilo tento reštitučný nárok po Q. Žalobcovia iba tvrdili tento dôvod, ale nepreukázali, že o tejto predbežnej otázke bolo rozhodnuté inak, ako o tejto v rámci pôvodného konania bolo rozhodnuté, resp. posúdené správnym orgánom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dôvody obnovy konania, tak ako ich prezentujú žalobcovia, sú právne irelevantné, pretože žalobcovia mohli takéto dôvody obnovy konania prezentovať vzhľadom na uvedené skutočnosti, avšak iba v odvolaní vo vzťahu k správne rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu v Žiline č. 2008/00268-19 zo dňa 23.07.2010.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd s poukazom na závery uvedené vyššie, považujúc námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie

danej veci a poukazujúc v ostatnom na dôvody rozsudku krajského súdu, s ktorými sa najvyšší súd stotožnil, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny, podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p., v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p., v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že žalobca v tomto konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.